

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 11C/131/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114230447
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Líšková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:1114230447.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I, sudkyňou JUDr. Martinou Líškovou, v spore žalobcu: Mgr. Peter H., Z. XX.XX.XXXX, K. B. V. XXX/XX, XXX XX K., zastúpeného Mgr. Petrom Sitarčíkom, advokátom, Jókaiho 1, 984 01 Lučenec, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 2.191,48 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 2.191,48 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku žalobu z a m i e t a .

III. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov prvoinštančného konania voči žalovanému v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov odvolacieho konania p r á v o .

odôvodnenie:

I.

1. Žalobou zo dňa 29.10.2014, doručenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 03.11.2014, sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 2.191,48 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15% ročne zo sumy 2.191,48 eur od 16.09.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil odkazom na ustanovenia § 1 ods. 1, § 4 ods. 2 písm. b), § 11 ods. 6, ods. 7, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len "zákon o PZP"), ustanoveniami § 442 ods. 1, ods. 3, § 443 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len "Občiansky zákonník"), a tým, že dňa 07.05.2014 v čase 14.30 hod. na križovatke Košťany nad Turcom došlo k dopravnej nehode, ktorej účastníkmi boli žalobca na osobnom motorovom vozidle v jeho vlastníctve Škoda Octavia s M.: E. a L. Ž., narodený XX.XX.XXXX, B. A. XXXX, na motorovom vozidle J. F. Q. M.: I.. Vinníkom dopravnej nehody bol L. Ž., vodič motorového vozidla J. F. Q. M.: I., pričom držiteľom tohto vozidla je spoločnosť Testa, s. r. o. so sídlom Nám. Ľudovíta Štúra 1, Žilina, ktorá mala na toto motorové vozidlo uzatvorenú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla so žalovaným. Z tohto dôvodu si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody v zmysle zákona o PZP u žalovaného, pričom uviedol, že škodu požaduje uhradiť na základe doložených faktúr. Autoservis GLASS, s. r. o. so sídlom Maloveská 7, Lučenec, IČO: 36 040 096, v ktorom bola vykonaná oprava osobného motorového vozidla Š. H. Q. M.: E., vyčíslil predbežné náklady potrebné na opravu poškodeného vozidla na sumu

2.583,79 eur. Žalovaný listom "Oznámenie o poistnom plnení" zo dňa 05.06.2014 oznámil žalobcovi, že ukončil šetrenie poistnej udalosti. Podľa rozhodnutia žalovaného sa jednalo o neekonomickú opravu, nakoľko náklady na opravu presiahli všeobecnú hodnotu vozidla. Z uvedeného dôvodu žalovaný oznámil žalobcovi, že mu poukazuje poistné plnenie vo výške 1.472,52 eur. Listom zo dňa 20.06.2014 žalobca oznámil žalovanému, že nesúhlasí s výpočtom náhrady škody na osobnom motorovom vozidle žalobcu v sume 1.472,52 eur, nakoľko na základe vyčíslenia autoservisu predbežné náklady na opravu osobného motorového vozidla žalobcu sú v sume 2.583,79 eur. Z uvedeného dôvodu požiadal žalobca o uhradenie zostávajúcej sumy 1.111,24 eur s tým, že bude tiež požadovať náklady spojené s požičaním náhradného vozidla. Listom zo dňa 04.07.2014 žalobca opakovane vyzval žalovaného o uhradenie sumy 1.111,24 eur. Po vykonaní opravy osobného motorového vozidla žalobcu vystavil Autoservis GLASS, s. r. o. za opravu Faktúru č. 2014081496 zo dňa 19.08.2014 so splatnosťou 18.09.2014, ktorú žalobca uhradil dňa 19.08.2014. V dôsledku dopravnej nehody a nepojazdnosti motorového vozidla žalobcu bol žalobca nútený požičať si náhradné motorové vozidlo od Jurekon, družstvo, so sídlom Pajštúnska 1, Bratislava, IČO: 45 315 582, ktoré mal v užívaní počas nepojazdnosti svojho vozidla od 09.05.2014 do 23.07.2014, nakoľko žalobca potrebuje motorové vozidlo na každodennú činnosť spojenú s výkonom povolania. Náklady na požičanie náhradného motorového vozidla vyčísli Jurekon, družstvo, Faktúrou č. 074/2014 zo dňa 24.07.2014 v sume 1.080,21 eur. Listom zo dňa 26.08.2014 advokát žalobcu oznámil žalovanému, že žalobca nesúhlasí so šetrením poistnej udalosti, na základe ktorého dospel žalovaný k záveru, že sa jedná o totálnu škodu na vozidle žalobcu, a stanovením všeobecnej hodnoty vozidla na sumu 2.035,52 eur. Mal za to, že žalovaný nepreukázal, akým spôsobom stanovil všeobecnú hodnotu vozidla, pričom všeobecná hodnota vozidla vyjadruje hodnotu predmetu pri jeho predaji obvyklým spôsobom na voľnom trhu v čase bezprostredne pred škodovou udalosťou. Z dôkazov, ktoré advokát žalobcu preukázal žalovanému, vyplýva, že osobné motorové vozidlá Škoda Octavia 1,9 SDI, rok výroby 2003, sa predávali v cenovej relácii od 2.800,- eur do 4.000,- eur, t. j. v priemere 3.400,- eur. Z uvedeného dôvodu advokát žalobcu poukázal na nesprávnosť šetrenia poistnej udalosti a vyzval žalovaného na uhradenie sumy 2.191,48 eur do 15.09.2014, ktorá sa skladá z doplatku náhrady škody za opravu poškodeného vozidla v sume 1.111,27 eur a náhrady za požičanie náhradného vozidla v sume 1.080,21 eur. Žalovaný na uvedený list advokáta žalobcu do podania žaloby nereagoval a dlžnú sumu neuhradil, a to ani čiastočne.

2. Žalovaný podal k žalobe a jej prílohám Vyjadrenie zo dňa 03.02.2015, doručené súdu dňa 06.02.2015. Žiadajúc žalobu v celom rozsahu zamietnuť a prikázať žalobcovi nahradiť žalovanému vzniknuté trovy konania uviedol, že považuje nárok žalobcu za nedôvodný z nasledovných dôvodov: 1. žalobca požaduje doplatenie faktúry za opravu poškodeného vozidla, ktoré bolo totálne zničené (neekonomická oprava), 2. žalobca žiada náhradu škody za prenájom náhradného motorového vozidla po dobu opravy svojho poškodeného vozidla, ktoré bolo totálne zničené a nemalo byť vôbec opravované. Ad 1. Žalovaný realizoval výpočet všeobecnej hodnoty vozidla v súlade s vyhláškou č. 492/2004 Z. z., kde stanovil východiskovú hodnotu vozidla, technický stav vozidla, technickú hodnotu vozidla a následne vypočítal všeobecnú hodnotu vozidla. Žalobca v žalobe len poukazuje, v akej cenovej relácii sa predávajú motorové vozidlá zn. Škoda Octavia 1,9 SDI s rokom výroby 2003. Žalovaný však uvádza, že vzorky z trhu sú len jednou časťou výpočtu všeobecnej hodnoty vozidla. S poukazom na ustanovenia § 442 a § 443 Občianskeho zákonníka žalovaný uviedol, že pre určenie výšky škody na veci zákon zakotvuje dôležité pravidlo, a to že pre jej určenie je rozhodujúci stav, v akom sa vec nachádzala v čase poškodenia. Zodpovednosť za škodu má plniť reparačnú funkciu, to znamená, že poškodenému sa má nahradiť to, o čo pri spôsobení škody prišiel, a preto aj výška škody sa musí určiť tak, aby škodca mal povinnosť poškodenému nahradiť škodu vo výške zodpovedajúcej cene veci v čase poškodenia. Zásada, podľa ktorej sa pri určení výšky škody na veci vychádza z ceny veci v čase jej poškodenia, a nie z ceny v čase nadobudnutia veci poškodeným (tzv. nadobúdacia cena), je spravodlivá, keďže na trhu je pohyb cien. Výška náhrady škody sa teda neurčuje tak, že sa určí v takej výške, akú predstavuje cena novej veci v čase poškodenia. Tak by sa poškodený bezdôvodne obohatil na úkor škodcu, najmä ak bola poškodená vec, ktorá sa užívala už niekoľko rokov, vec opotrebovaná, alebo dokonca už aj predtým poškodená. Výška náhrady škody môže byť totožná s cenou veci v čase jej poškodenia iba vtedy, ak bola poškodená celkom nová vec. Vo všetkých ostatných prípadoch sa vychádza z ceny veci v čase jej poškodenia a pri veciach starších alebo opotrebovaných treba vždy prihliadať na vek, opotrebenie veci a pod. Pri niektorých veciach sa od ceny veci odpočítava najmä tzv. amortizačná zrážka, ktorá je spravidla odstupňovaná podľa veku poškodenej veci (napr. pri motorových vozidlách). Táto zrážka za opotrebovanie, vek alebo za poškodenie sa však odpočíta z ceny veci v čase poškodenia, a nie z tzv. nadobúdacej ceny. Pri určení výšky náhrady škody sa vychádza aj z toho, v akom rozsahu bola

vec poškodená. Poškodený má právo na náhradu škody iba vo výške potrebnej na uvedenie veci do predošlého stavu. Ak by náklady na uvedenie veci do predošlého stavu boli vyššie ako náhrada za zničenú vec, poškodený by dostal náhradu len do výšky hodnoty zničenej veci. A práve toto je ten prípad, kedy si žalobca uplatňuje náhradu škody vyššiu, ako je výška hodnoty zničenej veci, čo je v zjavnom rozpore s Občianskym zákonníkom. Ad 2. Žalobca žiada náhradu škody za prenájom náhradného vozidla po dobu opravy svojho poškodeného motorového vozidla, ktoré bolo totálne zničené a nemalo byť vôbec opravované, za obdobie od 09.05.2014 do 23.07.2014 (t. j. 54 dní). Žalovaný poukázal na to, že žalobca absolvoval prvotnú obhliadku vozidla dňa 12.05.2014 a následne doobhliadku dňa 14.05.2014, pričom v oboch prípadoch bol žalobca informovaný, že sú odhadované vysoké náklady na opravu, a bol poučený, že sa má informovať u žalovaného o ďalšom postupe a spôsobe likvidácie škody. Následne bol žalobcovi zaslaný list zo dňa 19.05.2014, a to Oznámenie o totálnej škode a dňa 04.06.2014 bolo žalobcovi zaslané Oznámenie o poistnom plnení. Žalobca tak mal vedomosť najneskôr listom zo dňa 19.05.2014, že sa jedná o totálnu škodu, a z uvedeného dôvodu nemôže požadovať náhradu za prenájom náhradného vozidla až do 23.07.2014. Zo žaloby nie je, podľa názoru žalovaného, preukázané, že by žalobca náhradné motorové vozidlo nevyhnutne potreboval, napr. na výkon svojej činnosti v prípade, ak by bol fyzickou osobou - podnikateľom. Vyslovil presvedčenie, že náklady spojené s prenájomom náhradného motorového vozidla neboli nevyhnutnými nákladmi spojenými so škodovou udalosťou.

3. K vyjadreniu žalovaného k žalobe sa vyjadril žalobca vo Vyjadrení a zaslaní dôkazov zo dňa 20.10.2015, doručenom súdu dňa 21.10.2015. Zotrval v ňom na podanej žalobe a zaslal súdu osvedčenú kópiu Záznamu o preverení oznámenia - škodovej udalosti zo dňa 07.05.2014 Okresným riaditeľstvom PZ, Okresný dopravný inšpektorát Martin. Uviedol, že na jeho osobnom motorovom vozidle bola dopravnou nehodou spôsobená škoda tak, ako je špecifikovaná v Zápise o obhliadke poškodeného motorového vozidla zo dňa 12.05.2014 vykonanou spoločnosťou SLOVEXPERTA, s. r. o., ktorá vykonáva obhliadky pre žalovaného. Na margo námietky žalovaného, obsiahnutej v jeho vyjadrení k žalobe, o nepreukázaní potreby zapožičania a používania náhradného motorového vozidla žalobcom, uviedol, že náhradné motorové vozidlo si bol žalobca nútený si zapožičať z dôvodu, že osobné motorové vozidlo, ktoré bolo poškodené škodovou udalosťou, používal za účelom osobnej potreby a svojej podnikateľskej činnosti, a za týmto účelom bol nútený si zaobstarať náhradné osobné motorové vozidlo. Osobné motorové vozidlo používal žalobca na svoju podnikateľskú činnosť denne, pričom na podnikateľskú činnosť bolo poškodené vozidlo využívané aj v čase škodovej udalosti, keď sa žalobca vracal zo služobnej cesty do sídla spoločnosti. Ako dôkaz zaslal súdu Výpis z obchodného registra spoločnosti Jurekan SK, spol. s r. o., v ktorej je jediným konateľom a jediným spoločníkom žalobca, a výpis z účtu spoločnosti Jurekan SK, spol. s r. o., z ktorého vyplýva, že spoločnosť uhradila za poškodené vozidlo daň z motorových vozidiel. Ďalej žalobca namietol výpočet všeobecnej hodnoty vozidla, ktorý urobil žalovaný a ktorý zaslal súdu ako Stanovenie hodnoty cestného vozidla a výšky škody na cestnom vozidle podľa metodických postupov Allianz - SP, vypracovaným P. Ž., likvidátorom škôd. Žalobca mal za to, že takýto výpočet nie je možné použiť pri stanovení výšky škody, nakoľko nie je v súlade s Vyhláškou č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku. Z tejto vyhlášky vyplýva, že osobou, ktorá je oprávnená stanoviť všeobecnú hodnotu osobného motorového vozidla, je znalec z príslušného odboru, a to vypracovaním znaleckého posudku, nakoľko má na to odborné znalosti. Žalovaný, ani jeho zamestnanec P. Ž., likvidátor škôd, nemajú predpoklady a ani odborné znalosti na to, aby mohli správne vypočítať všeobecnú hodnotu vozidla v súlade s vyhláškou č. 492/2004 Z. z. Túto skutočnosť dokazuje aj to, že žalovaný pri výpočte vychádzal z tohto, že žalobca je tretím držiteľom vozidla, a to aj napriek tomu, že žalobca je jediným držiteľom vozidla od začiatku jeho prevádzky, t. j. 04.07.2003. Tento údaj je pritom dôležitý pri stanovení výpočtu koeficientu predajnosti, ktorý je potrebný na výpočet všeobecnej hodnoty vozidla. Taktiež nie je preukázané, na základe akých údajov žalovaný vypočítal koeficient dopytu trhu, ktorý je tiež dôležitý na výpočet všeobecnej hodnoty vozidla. Ak chcel žalovaný zistiť všeobecnú hodnotu vozidla, mal si dať vypracovať znalecký posudok znalcom z príslušného odboru, ktorý by stanovil všeobecnú hodnotu vozidla, z ktorej mal žalovaný vychádzať. Okrem toho, že žalobca nesúhlasí s rozhodnutím žalovaného o totálnej škode, poukázal aj na nesprávnosť postupu žalovaného pri poistnom plnení, keď znížil poistné plnenie na základe svojho výpočtu, podľa ktorého je hodnota použiteľných zvyškov vozidla vo výške 560,- eur, čo žalovaný nijako nepreukázal. Žalobca zastal názor, že ak by sa jednalo o neekonomickú, totálnu škodu (čo žalobca popiera), bol by žalobca povinný motorové vozidlo vyradiť z premávky podľa zákona č. 725/2004 Z. z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách a v spojení s § 51 zákona č. 223/2001 Z. z. o odpadoch, odovzdať toto vozidlo spracovateľovi vozidla. Z uvedeného dôvodu by

žalobca nemohol nakladať s použiteľnými zvyškami vozidla a nedostal by za tieto použiteľné zvyšky sumu 560,- eur, ako predpokladá žalovaný. Ak by to aj bolo možné, prípadný predaj použiteľných zvyškov by si v konečnom dôsledku vyžadoval ďalšie investície, ako napr. rozobratie vozidla a pod., čo žalovaný do svojho výpočtu nezahrnul. Zníženie poistného plnenia o sumu 560,- eur z dôvodu hodnoty použiteľných zvyškov vozidla považoval za rozporné s uvedenými zákonmi a nemajúce oporu v zákone. Žalobca taktiež zotrval na plnení za náhradu škody za prenájom náhradného motorového vozidla po dobu opravy svojho poškodeného vozidla, t. j. od 09.05.2014 do 23.07.2014, v sume 1.080,21 eur. Tvrdenie žalovaného o tom, že oboznámil žalobcu listom zo dňa 19.05.2014 o totálnej škode, označil za nepravdivé a účelové s cieľom vyhnúť sa povinnosti uhradiť požadované plnenie. Žalobca odmieta, že by bol žalovaným informovaný o totálnej škode listom zo dňa 19.05.2014, nakoľko takýto list nebol žalobcovi nikdy doručený. Žalobcovi bol doručený list zo dňa 04.06.2014 o oznámení o poistnom plnení, na ktorý žalobca aj opakovane reagoval oznámením žalovanému, že nesúhlasí s postupom žalovaného ako o neekonomickú opravu - totálnej škode.

4. Na pojednávaní konanom dňa 28.10.2015 obe strany sporu zotrvali na doterajších písomných vyjadreniach. Nad ich rámec advokát žalobcu predložil potvrdenie Daňového úradu Banská Bystrica o tom, že žalobca potreboval svoje motorové vozidlo s EČV: E.P na podnikateľské účely a v čase jeho opravy preto potreboval náhradné motorové vozidlo. Predložil aj Daňové priznanie k dani z motorových vozidiel za zdaňovacie obdobie roka 2014.

5. Na pojednávaní konanom dňa 09.12.2015 bol uskutočnený výsluch žalobcu, ako strany sporu, pri ktorom zopakoval tvrdenia uvedené v žalobe. Nad ich rámec uviedol, že po nehode bolo jeho motorové vozidlo pojazdné, vo väčšom rozsahu boli len pošrámané plechy na zadnej aj prednej časti auta. Keďže škodca priznal vinu a podpísal to aj polícii, zostal prekvapený, že mu žalovaný neuhradil celú škodu. Nechápe, prečo by malo ísť o totálnu škodu, keď bolo auto po nehode pojazdné. Motorové vozidlo používa pri výkone povolania, pretože svojim klientom poskytuje služby BOZP a pracovnoprávne poradenstvo. Denne cestuje za zmluvnými partnermi a auto potrebuje. V čase dopravnej nehody nemal iné motorové vozidlo, preto si požičal motorové vozidlo v požičovni, aby mohol pracovať. Nemohol si dovoliť zostať bez práce 2 mesiace a bez príjmu. Možno by bol spokojný s poistným plnením 1.400,- eur, keby si v bazáre mohol kúpiť ojazdené motorové vozidlo v rovnakej kvalite, ako sám mal, teda Škodu Octaviu 10 alebo 11 ročnú s naftovým motorom. Robil si však prehľad takéhoto vozidla v autobazároch, ale kúpna cena bola 2.900,- až 3.200,- eur. Náklady na opravu jeho poškodeného motorového vozidla boli nižšie, ako cena ojazdených áut v bazáre. Pred požičaním náhradného motorového vozidla si zisťoval cenu za jeho použitie v jednotlivých požičovniach, a vybral si jednu z najlacnejších, pretože ostatné požičovne v Lučenci majú vyššie ceny a nevýhodnejšie podmienky. Mal požičanú Daciu Sandero s benzínovým motorom 1,6. Nebol mu oznámený žalovaným výpočet všeobecnej hodnoty vozidla. Žalovaný mu len oznámil, že oprava je neekonomická a z ceny vozidla odrátal, okrem kráteného plnenia, aj 600,- eur za použiteľné zvyšky, čo považoval žalobca za protizákonné, a zvyšok mu poslal na účet.

6. Uznesením Okresného súdu Bratislava I č. k. 11C/131/2014-91 zo dňa 17.03.2016 nariadil súd vo veci znalecké dokazovanie znalcom z odboru: doprava cestná, odvetvie: technický stav cestných vozidiel, odvetvie: odhad hodnoty cestných vozidiel a odvetvie: nehody v cestnej doprave. Vykonaním znaleckého úkonu poveril znalca: D.. L. A. s miestom výkonu činnosti Rúbanisko II 442/71, Lučenec. Úlohou znalca bolo, po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu, ustáliť všeobecnú hodnotu motorového vozidla: Škoda Octavia, M.: E., ku dňu 07.05.2014 a zodpovedať nasledovné otázky: 1. Postupoval žalovaný pri stanovení všeobecnej hodnoty vozidla zo dňa 02.06.2014 správne, keď pri výpočte všeobecnej hodnoty vozidla použil koeficient držiteľov vozidla (3 ks) v počte 3. držiteľ vozidla, pričom žalobca je prvým držiteľom vozidla? 2. Postupoval žalovaný pri stanovení všeobecnej hodnoty vozidla zo dňa 02.06.2014 správne, keď stanovil všeobecnú hodnotu vozidla bez toho, aby vykonal obhliadku vozidla? 3. Postupoval žalovaný pri stanovení všeobecnej hodnoty vozidla v stanovení hodnoty cestného vozidla a výšky škody na cestnom vozidle zo dňa 02.06.2014 v súlade s Vyhláškou č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej ceny vozidla?

7. Zo záveru Znaleckého posudku č. 62/2016 zo dňa 07.09.2016, vypracovaného znalcom D.. L. A., doručeného súdu dňa 09.09.2015, vyplýva, že všeobecná hodnota vozidla Škoda Octavia 1,9 SDI, 1U STAQMX01FM5, M.: E., predstavuje ku dňu 07.05.2014 čiastku vrátane 20% DPH 2.251,00 eur. Odpovede znalca na 3 položené otázky sú nasledovné: 1. Postupoval žalovaný pri stanovení všeobecnej hodnoty vozidla zo dňa 02.06.2014 správne, keď pri výpočte všeobecnej hodnoty vozidla

použil koeficient držiteľov vozidla (3 ks) v počte 3. držiteľ vozidla, pričom žalobca je prvým držiteľom vozidla? Odpoveď znalca na 1. otázku: Pokiaľ žalovaný pri stanovení všeobecnej hodnoty vozidla zo dňa 02.06.2014 použil koeficient držiteľov vozidla (3 ks) v počte 3. držiteľ vozidla, pričom žalobca bol prvým držiteľom vozidla, tak nepostupoval správne a to z toho dôvodu, že počet držiteľov vozidla priamo ovplyvňuje všeobecnú hodnotu vozidla cez koeficient počtu držiteľov - K3. Pri výpočte všeobecnej hodnoty vozidla, ktoré má jedného držiteľa, sa koeficient K3 = 1,0. Pokiaľ by vozidlo malo troch držiteľov, tak koeficient počtu držiteľov K3 = 0,98. Pri počte troch držiteľov by bola všeobecná hodnota vozidla o 2% nižšia, ako pokiaľ by malo vozidlo len jedného držiteľa. 2. Postupoval žalovaný pri stanovení všeobecnej hodnoty vozidla zo dňa 02.06.2014 správne, keď stanovil všeobecnú hodnotu vozidla bez toho, aby vykonal obhliadku vozidla? Odpoveď znalca na 2. otázku: Pokiaľ je možné vykonať obhliadku vozidla (vozidlo nie je odcudzené, alebo jeho všeobecná hodnota sa neurčuje spätne ako v tomto prípade), tak znalec, ktorý vypracúva znalecký posudok a v ňom stanovuje výšku všeobecnej hodnoty vozidla, je povinný vykonať nielen obhliadku vozidla, ale aj skúšobnú jazdu na tomto vozidle a zistené skutočnosti uviesť v znaleckom posudku. Žalovaný, ktorý stanovil všeobecnú hodnotu predmetného vozidla dňa 02.06.2014, pred jej ukončením nevykonal obhliadku vozidla pre účely stanovenia všeobecnej hodnoty vozidla. Spoločnosť SLOVEXPERTA vykonala obhliadku vozidla v dňoch 12.05.2014 a 16.05.2014, ale len za účelom zistenia rozsahu poškodenia vozidla v dôsledku dopravnej nehody - pozri jednotlivé zápisy o obhliadke poškodeného motorového vozidla na strane č. 21 a 22 tohto posudku ako aj na strane č. 46 a 47 spisu. Ani v jednom zápise o obhliadke poškodeného motorového vozidla nie sú uvedené údaje o technickom stave vozidla, ktorého zistenie je dôležité pre stanovenie jeho všeobecnej hodnoty. V jednotlivých zápisoch o obhliadke poškodeného motorového vozidla je uvedené len, ktorý diel na vozidle je poškodený, a ktorý treba opraviť alebo vymeniť. Je vedou právneho posúdenia, či žalovaný pri stanovení všeobecnej hodnoty vozidla zo dňa 02.06.2014 postupoval správne, keď stanovil všeobecnú cenu vozidla bez toho, aby vykonal obhliadku vozidla, a neprislúcha to hodnotiť znalcomi. 3. Postupoval žalovaný pri stanovení všeobecnej hodnoty vozidla v stanovení hodnoty cestného vozidla a výšky škody na cestnom vozidle zo dňa 02.06.2014 v súlade s Vyhláškou č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej ceny vozidla? Odpoveď znalca na 3. otázku: V § 1 ods. 1 vyhlášky č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty vozidla sa okrem iného uvádza: "Táto vyhláška ustanovuje metódy a postupy stanovenia všeobecnej hodnoty majetku znalcom." V § 4 ods. 1 vyhlášky č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty vozidla sa okrem iného uvádza: "Všeobecnú hodnotu zložiek majetku podniku alebo iného majetku stanoví znalec príslušného odboru podľa tejto vyhlášky formou znaleckého posudku." Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že podľa tejto vyhlášky všeobecnú hodnotu vozidla stanovuje znalec formou znaleckého posudku. Osnova znaleckého posudku je uvedená v prílohe č. 4 k vyhláške č. 492/2004 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a podľa nej je stanovená všeobecná hodnota vozidla na stranách č. 23 až 29 tohto posudku. Je vecou právneho posúdenia, či žalovaný pri stanovení všeobecnej hodnoty vozidla a výšky škody na cestnom vozidle zo dňa 02.06.2014 postupoval v súlade s vyhláškou č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty vozidla, a neprislúcha to hodnotiť znalcomi.

8. K Znaleckého posudku č. 62/2016 zo dňa 07.09.2016, vypracovanému znalcom Ing. L. A., doručenému súdu dňa 09.09.2015, sa vyjadril žalobca vo Vyjadrení zo dňa 03.04.2017, doručeného súdu dňa 06.04.2017, v ktorom uviedol, že znalcom bola ustálená všeobecná hodnota vozidla ku dňu dopravnej nehody na sumu 2.251,- eur, pričom poukázal na skutočnosť, že znalec (ako vyplýva z jeho znaleckého posudku na str. 24, čl. 2.1.3 Technický stav vozidla) nevykonal obhliadku vozidla, nakoľko toto vozidlo hodnotil viac ako dva roky spätne, a nie je možné určiť ku dňu 07.05.2014 (dátum dopravnej nehody) jeho technický stav vozidla. Z uvedených dôvodov znalec pri určení všeobecnej hodnoty vozidla vychádzal z údajov v spise sp. zn. 11C/131/2014, a technický stav vozidla stanovil ako priemer. Ako vyplýva z vyhlášky č. 492/2004 Z. z., ako aj zo znaleckého posudku (str. 31 prvý odsek), obhliadka za účelom zistenia technického stavu vozidla je dôležitá pre stanovenie jeho všeobecnej hodnoty. Žalobca uviedol, že technický stav vozidla bol v 100% stave (nie v priemere, ako uvádzal a predpokladal znalec), nakoľko vozidlo (ako už žalobca v súdnom konaní preukázal) používal aj na výkon svojho povolania, pričom pri podnikaní toto vozidlo využíval na služobné cesty po celej Slovenskej republike za svojimi klientmi. Z uvedeného dôvodu bolo preto v záujme žalobcu mať vozidlo v perfektnom stave, nakoľko možná poruchovosť by nepriaznivo vplývala na jeho riadny výkon podnikania. S poukazom na znalecký posudok žalobca dôvodil, že v súčasnosti nie je možné objektívne stanoviť technickú hodnotu vozidla ku dňu dopravnej nehody, a nakoľko táto je dôležitá na stanovenie všeobecnej hodnoty vozidla, nie je možné objektívne určiť všeobecnú hodnotu poškodeného vozidla ku dňu dopravnej nehody. Žalobca poukázal na to, že aj napriek tomu, že znalec pri výpočte všeobecnej hodnoty vozidla nevedel určiť presnú

technickú hodnotu vozidla, pričom táto je dôležitá na výpočet všeobecnej hodnoty vozidla, stanovil všeobecnú hodnotu vozidla na sumu 2.251,- eur, ktorá je vyššia ako žalovaným vypočítaná všeobecná hodnota vozidla v sume 2.032,52 eur. K odpovedi znalca na 1. otázku žalobcu uviedol, že z nej vyplýva, že žalovaným stanovená všeobecná hodnota je nesprávna, nakoľko žalovaný pri stanovení všeobecnej hodnoty vozidla nepostupoval správne, keď pri výpočte použil koeficient držiteľov vozidla v počte 3. držiteľ vozidla, napriek tomu, že žaloba je 1. držiteľ vozidla, pričom tento koeficient priamo ovplyvňuje všeobecnú hodnotu vozidla. Na margo odpovede znalca na 2. otázku uviedol, že žalovaný nepostupoval pri výpočte správne, keď obhliadkou objektívne nezistil technický stav vozidla, ktorý je nevyhnutný pri stanovení všeobecnej hodnoty vozidla. V súvislosti s odpoveďou znalca na 3. otázku žalobcu uviedol, že znalec potvrdil tvrdenia žalobcu, že podľa vyhlášky č. 492/2004 Z. z. všeobecnú hodnotu vozidla je oprávnený stanoviť znalec vo svojom znaleckom posudku. Pokiaľ chcel žalovaný zistiť všeobecnú hodnotu poškodeného vozidla, mal si dať vypracovať znalecký posudok znalcom, nakoľko nemá odborné znalosti na to, aby mohol správne vypočítať všeobecnú hodnotu vozidla v súlade s vyhláškou č. 492/2004 Z. z.

9. K Znaleckého posudku č. 62/2016 zo dňa 07.09.2016, vypracovanému znalcom Ing. L. A., doručenému súdu dňa 09.09.2015, sa vyjadril žalovaný v Predložení listinných dôkazov a návrhu na doplnenie dokazovania zo dňa 09.06.2017, doručeného súdu dňa 09.06.2017, v ktorom uviedol, že predkladá súdu 4 vzorky vozidiel z ponukových listov internetových zdrojov, z ktorých vychádzal žalovaný pri výpočte všeobecnej hodnoty vozidla v časti určenia koeficientu predajnosti vozidla (tzv. "K5"). Vzhľadom k tomu, že znalec nemal pri vypracovaní znaleckého posudku k dispozícii uvedené vzorky (bližšie pozri str. 28 znaleckého posudku), žalovaný navrhol doplniť dokazovanie vypracovaním dodatku k znaleckému posudku, kde pri výpočte všeobecnej hodnoty vozidla znalec zohľadní aj žalovaným predložené vzorky.

10. Na pojednávaní konanom dňa 16.10.2017 zotrval advokát žalobcu na žalobe a vyjadreniach založených v spise. K žalovaným predloženým 4-om vzorkám vozidiel z ponukových listov internetových zdrojov, z ktorých vychádzal žalovaný pri výpočte všeobecnej hodnoty vozidla v časti určenia koeficientu predajnosti vozidla (tzv. "K5"), uviedol, že z týchto listín vyplýva, že hodnota vozidla je v rozpätí 2.600,- až 3.000,- eur, pričom náklady na opravu vozidla boli nižšie.

11. Žalovaný na pojednávaní konanom dňa 16.10.2017 zotrval na svojich predošlých vyjadreniach a k znaleckému posudku uviedol, že súhlasí so všeobecnou hodnotou vozidla stanovenou znalcom, avšak znalec nemal všetky podklady smerujúce k ustáleniu koeficientu predajnosti vozidla tzv. K5. Ponechal na zvážení súdu, či doplní dokazovanie vypracovaním dodatku k znaleckému posudku. Zotrval na správnosti výpočtu poskytnutého poistného plnenia, pretože aj zo záverov znaleckého posudku vyplynulo, že všeobecná hodnota poškodeného vozidla žalobcu je nižšia ako náklady na opravu tohto vozidla. Čo sa týka nároku žalobcu na náhradu škody titulom prenájmu iného vozidla počas opravy vozidla žalobcu, mal za to, že v uplatňovanom rozsahu, v dĺžke 54 pracovných dní, je neadekvátny, pretože žalovaný už dňa 19.05.2014 listom oznámil žalobcovi, že poistnú udalosť bude riešiť ako totálnu škodu. Nevidel preto dôvod na to, aby si žalobca minimálne od tohto dátumu až do skončenia opravy svojho vozidla (poznámka súdu: t. j. od 19.05.2014 do 23.07.2014, žalobca si uplatňoval od 09.05.2014 do 23.07.2014 za 54 pracovných dní, ako vyplýva z Faktúry č. 074/2014 na č. I. 23) uplatňoval nárok na náhradu škody. Na námietku advokáta žalobcu, že list žalovaného zo dňa 19.05.2014, v ktorom mal oznámiť žalobcovi, že poistnú udalosť bude riešiť ako totálnu škodu, nebol žalobcovi doručený, žalovaný uviedol, že nevie preukázať doručenie tohto listu žalobcovi, avšak 04.06.2014 žalovaný zaslal žalobcovi oznámenie o poistnom plnení, v ktorom mu oznámil, že poistnú udalosť rieši ako totálnu škodu. Doručenie Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 04.06.2014 nepopiera ani žalobca.

12. Súd vo veci samej prvýkrát rozhodol Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č. k. 11C/131/2014-169 zo dňa 16.10.2017, v ktorom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 778,48 eur spolu s 5,15% úrokom z omeškania ročne zo sumy 778,48 eur od 03.11.2014 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia (prvý výrok enunciatu rozsudku); vo zvyšku súd žalobu zamietol (druhý výrok enunciatu rozsudku) a o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobca má právo na náhradu trov konania v rozsahu 50% (tretí výrok enunciatu rozsudku).

13. Proti Rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 11C/131/2014-169 zo dňa 16.10.2017 podali odvolania žaloba aj žalovaný, o ktorých rozhodol Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, Uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Co/159/2018-206 zo dňa 28.02.2020, právoplatným dňa 18.05.2020, tak, že odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. Odvolací súd v odôvodnení svojho zrušujúceho uznesenia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania došlo k nespornému zisteniu, že v príčinnej súvislosti s poškodením motorového vozidla došlo u žalobcu k vzniku škody, keďže jeho majetok sa zmenšil v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou spôsobenou poisťcom žalovaného. Úbytok na majetku žalobcu bol spôsobený uhradením nákladov na opravu vozidla a nákladov za prenájom náhradného vozidla za dobu opravy vozidla poškodeného. Súd prvej inštancie vyhodnotil žalobou uplatnený nárok len za čiastočne dôvodný, a to v časti všeobecnej hodnoty vozidla v čase poistnej udalosti odpočítajúc už poskytnuté plnenie žalovaným pred začatím súdneho konania po určení všeobecnej hodnoty vozidla samotným žalovaným. Súd prvej inštancie teda neuznal ako dôvodný nárok žalobcu na náhradu nákladov za cenu opravy vozidla, keďže sa stotožnil s tvrdením žalovaného, že vykonaná oprava vozidla bola nerentabilná, taktiež neuznal nárok žalobcu v časti týkajúcej sa nákladov za prenájom náhradného vozidla dôvodiac, že žalobca nepreukázal nevyhnutnosť jeho používania, hoci v konaní došlo k preukázaniu skutočnosti, že za vozidlo platil dlhodobú cestnú daň pre účely podnikania a že vozidlo bolo intenzívne používané vzhľadom na počet najazdených kilometrov. S hodnotením dôkazov a s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie sa odvolací súd nestotožnil, keď uviedol, že právne závery súdu prvej inštancie ani nie je schopný preskúmať, keďže odôvodnenie napadnutého rozsudku neobsahuje právny normy (všeobecné ani akékoľvek interné), ktoré súd prvej inštancie aplikoval pre účely takéhoto právneho posúdenia veci, taktiež neuviedol svoje právne úvahy, ktorými sa pri aplikácii neuvedených právnych noriem riadil. Nevysvetlil, prečo bol podľa jeho názoru postup žalovaného, ktorý žalobcovi neuhradil náklady za uvedenie veci do pôvodného stavu pred poškodením, správny, a ktoré ustanovenia ktorých všeobecných alebo interných právnych noriem ho k tomuto postupu mali oprávňovať, hoci poškodenú vec bolo možné uviesť do pôvodného stavu a aj sa tak stalo. Rovnako neuviedol citáciu právnych noriem, ktoré žalovaného oprávňujú náklady za prenájom náhradného motorového vozidla neuznať ako náklady v priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou, a to navyše ak v konaní vykonanými dôkazmi došlo k preukázaniu skutočnosti o dlhodobom intenzívnom používaní motorového vozidla žalobcom a o dlhodobom platení cestnej dane v súvislosti s ním. Na základe uvedeného odvolací súd ustálil zásadnú opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku žalobcu voči žalovanému na náhradu škody spočívajúcej v žalobcom uhradenej cene prenájmu náhradného motorového vozidla po dobu opravy vozidla poškodeného motorovým vozidlom zmluvne zákonne poisteným u žalovaného čo do jeho právneho základu, pretože mal za nepochybné preukázané, že v súvislosti s poškodením jeho motorového vozidla, ktoré poškodenie bolo spôsobené prevádzkou motorového vozidla zákonne poisteného u žalovaného, došlo k prenájomu náhradného vozidla za uhradenú finančnú odplatu, keď otázku účelu používania poškodeného a požičaného vozidla mal odvolací súd za irelevantnú. Otázkou ďalšieho právneho posúdenia bude posúdenie skutočností, či išlo o prenájom v nevyhnutnej dobe a či išlo o prenájom motorového vozidla druhovo a cenovo adekvátneho vozidlu poškodenému a či cena prenájmu bola štandardná. Pokiaľ ide o náhradu nákladov žalobcu vynaložených na opravu vozidla odvolací súd vyhodnotil ako opodstatnenú odvoláciu námietku žalobcu, že žalovaný pri výpočte všeobecnej hodnoty vozidla v čase poistnej udalosti nepostupoval správne, ak výpočet tejto hodnoty nezveril znalcovi a výpočet realizoval jeho pracovník, pričom nesprávnosť tohto postupu žalovaného konštatoval aj znalec ustanovený súdom v preskúmanom konaní. Zároveň tento pracovník žalovaného zvolil nesprávny koeficient počtu majiteľov vozidla. Súdom ustanovený znalec v Znaleckom posudku č. 62/2016 však tiež uviedol, že vzhľadom na časový odstup od dopravnej nehody a vzhľadom na zrealizovanú opravu vozidla nemohol vykonať obhliadku vozidla za účelom zistenia jeho technického stavu a určiť tak jeho technickú hodnotu k času poistnej udalosti. Na základe uvedeného žalobca právne argumentoval, že technickú a tým ani všeobecnú hodnotu vozidla nie je možné určiť, preto navrhol dokazovanie porovnávaním inzercie o predajnosti obdobných motorových vozidiel v danom čase poistnej udalosti a v danom mieste, s ktorým prostriedkom procesného útoku žalobcu, s dôvodom nevykonania ním navrhnutého dokazovania a s touto jeho právnou argumentáciou pre účely posúdenia opodstatnenosti žalobou uplatneného nároku sa súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku vôbec nevysporiadal. Odvolací súd ale vyhodnotil ako dôvodnú i odvoláciu námietku žalovaného týkajúcu sa spôsobu výpočtu priznaného nároku žalobcu, keď súd prvej inštancie nevysvetlil svoje právne úvahy, ktorými sa riadil, t. j. prečo a z akých dôvodov od všeobecnej hodnoty poškodeného motorového vozidla

určenej znalcom ustanoveným v konaní odpočítal sumu žalovaným poskytnutého plnenia a nezohľadnil cenu použitých zvyškov, ktoré zostali vo vlastníctve žalobcu. Napadnuté rozhodnutie vyhodnotil v tejto časti ako nepreskúmateľné. Na základe vyššie uvedeného vyhodnotil odvolací súd všetky odvolacie námietky oboch strán sporu za dôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil majúc za to, že súd prvej inštancie nedostatočným právnym posúdením veci pokiaľ ide o nárok na náhradu škody v časti týkajúcej sa nákladov za požičané náhradné motorové vozidlo žalobcom nevykonala a nevyhodnotil dôkazy ohľadom výšky tejto časti uplatneného nároku, vo zvyšku pokiaľ ide o zamietajúcu i vyhovujúcu časť napadnutého rozsudku spôsobil stranám sporu nesprávnym procesným postupom spočívajúcim v nedostatočnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku porušenie ich práva na spravodlivý proces. Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne vec prejednať v zmysle vyššie uvedených právnych aspektov veci, vysporiadať sa so všetkými podstatnými právnymi argumentmi oboch strán sporu, vysporiadať sa s dôvodmi nevykonania navrhnutého dokazovania a v odôvodnení nového rozhodnutia rozobrať všetky svoje právne úvahy, ktorými sa bude súd prvej inštancie pri novom rozhodovaní riadiť, tak, aby odôvodnenie nového rozhodnutia bolo presvedčivé a preskúmateľné pre strany sporu a prípadne pre súd odvolací.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené, pre súd prvého stupňa v ďalšom konaní, záväzné závery odvolacieho súdu, predmetom sporu zostalo, po právoplatnosti zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, posúdenie náhrady škody titulom nákladov vynaložených žalobcom na opravu jeho poškodeného motorového vozidla a náhrady škody titulom nákladov vynaložených žalobcom za prenájom náhradného motorového vozidla po dobu opravy jeho poškodeného motorového vozidla. Sporným zostalo skutkové tvrdenie o tom, či bolo žalobcovi doručené Oznámenie o totálnej škode ku škodovej udalosti číslo 9559940205 zo dňa 19.05.2014 (č. l. 48), ktorého dourčenie tvrdí, ale nevie preukázať, žalovaný, a ktorého doručenie popiera žalobca. Súd prvej inštancie doplnil dokazovanie v intenciách zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu (č. l. 206) výpoveďami advokáta žalobcu a poverenej zástupkyne žalovaného, pričom žalobca aj žalovaný navrhli súdu doplnenie dokazovania.

16. Na pojednávaní konanom dňa 07.07.2022 zotrval advokát žalobcu na doterajších tvrdeniach a právnom názore v písomnej alebo ústnej forme. K uplatnenej náhrade škody z titulu vynaložených nákladov za zapožičanie náhradného motorového vozidla uviedol, že tieto žalobca vynaložil, a to od doby, kedy došlo k poškodeniu jeho vozidla, až po opravu poškodeného vozidla, pričom tieto náklady mu vznikli v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou, ktorú riešil žalovaný, čo konštatoval aj odvolací súd v svojom rozhodnutí. Ako už vyplynulo z vykonaného dokazovania, žalobca svoje poškodené motorové vozidlo pred touto poistnou udalosťou dlhodobo využíval na svoje podnikanie, a preto náhradné motorové vozidlo nevyhnutne potreboval na výkon svojej činnosti. Motorové vozidlo, ktoré mal zapožičané, bolo, ako už uviedol žalobca v predošlých pojednávaniach, Dacia Sandero, pričom toto osobné motorové vozidlo je takým istým druhom a kategóriou ako žalobcove poškodené motorové vozidlo, nakoľko obidve vozidlá patria do nižšej strednej triedy. Cena prenájmu vozidla bola na tú dobu štandardná a na jeden deň predstavovala sumu 16,67 eur bez DPH, t. j. s DPH 20,00 eur, pričom poukázal na skutočnosť, ako už uviedol žalobca počas predošlých pojednávaní, že táto cena bola jedna z najnižších, ktoré zisťoval žalobca od rôznych spoločností, keď bol nútený hľadať náhradné motorové vozidlo. Čo sa týka platby za nájom tohto požičaného motorového vozidla, v súčasnosti nemal vedomosť o tom, či došlo k úhrade faktúry, ktorú súdu predložili, avšak zdôraznil, že pokiaľ by aj žalobca túto faktúru k dnešnému dňu neuhradil, čo nevedel potvrdiť, stále by mal záväzok voči spoločnosti, od ktorej si zapožičal motorové vozidlo, aj záväzok jej spôsobením škody, lebo tak či tak ju musí uhradiť. K nákladom vynaloženým na opravu vozidla uviedol, že žalobca dostatočne preukázal v tomto konaní náklady, ktoré bol nutný vynaložiť na opravu vozidla v sume 2.583,79 eur pričom sa jednalo o nevyhnutné náklady, ktoré boli potrebné na to, aby jeho poškodené vozidlo bolo užívania a prevádzky schopné tak, ako tomu bolo pred dopravnou nehodou. Mal za to, že žalobca si preto splnil svoju dôkaznú povinnosť v tomto súdnom konaní o spôsobenej škode. Z vykonaného dokazovania tiež vyplynulo, že žalovaný krátil žalobcovi poistné plnenie a vyplatil mu len 1.472,50 eur s tým, že sa jedná neekonomickú opravu, poukázal na totálnu škodu vozidla žalobcu. V tejto súvislosti zdôraznil, že toto tvrdenie žalovaný nepreukázal ani žalobcovi pri riešení poistnej udalosti, a čo je podstatné, toto tvrdenie nebolo žalovaným preukázané ani v tomto súdnom konaní, a to napriek tomu, že ho k tomuto tvrdeniu zaťažuje dôkazná povinnosť. V súdnom konaní bol síce vypracovaný znalecký posudok na určenie všeobecnej hodnoty vozidla žalobcu, avšak ani z tohto znaleckého posudku nevyplýva správnosť tvrdenia žalovaného. Naopak, z tohto znaleckého posudku vyplýva, že žalovaný pri svojom výpočte všeobecnej hodnoty vozidla nepostupoval správne, a preto aj jeho výpočet je nesprávny. Znalec v

znaleckom posudku určil všeobecnú hodnotu vozidla, a to z dostupných informácií v súdnom spise, avšak zároveň uviedol, že nevykonala a ani nebolo možné vykonať obhliadku vozidla, vzhľadom k tomu, že hodnotil toto vozidlo viac ako dva roky späť, a preto nie je možné určiť technický stav vozidla. Z vyhlášky č. 492/2004 Z. z. ako aj jej prílohy č. 6 postup stanovenia hodnoty cestných motorových vozidiel, ako aj zo samotného znaleckého posudku, jednoznačne vyplýva, že technický stav vozidla je dôležitý a je nevyhnutný na stanovenie všeobecnej hodnoty posudzovaného vozidla. Z uvedeného dôvodu nie je možné určiť objektívne všeobecnú hodnotu vozidla, ale len odhadom, ako to urobil znalec, nakoľko vychádzal pri posudzovaní, že technický stav vozidla žalobcu bol priemerný, čo však nie je možné preukázať. Žalobca ani nesúhlasí s takýmto nepreukázaným tvrdením o priemernom stave jeho vozidla v čase dopravnej nehody, nakoľko jeho vozidlo bolo pred dopravnou nehodou v perfektnom technickom a vizuálnom stave, čo bolo aj nevyhnutné na to, aby mohol jazdiť s týmto vozidlom na vzdialenejšie trasy. Nemožnosť stanovenia technickej hodnoty vozidla, a tým aj stanovenia objektívnej všeobecnej hodnoty vozidla, je pochybením žalovaného a nie žalobcu, a preto nemôže byť ani na ťarchu žalobcu. Dodal, že z vyhlášky č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty vozidla jednoznačne vyplýva, že subjektom, ktorý ohodnocuje a stanovuje všeobecnú hodnotu vozidla je znalec a nie žalovaný alebo iný subjekt, nakoľko na to nemá odborné znalosti.

17. Poverený zástupca žalovaného na pojednávaní konanom dňa 07.07.2022 zotrval na svojich písomných vyjadreniach a ústnych prednesoch. Mal za to, že žalovaný hneď po oznámení škodovej udalosti pristúpil k likvidácii a postupoval štandardným spôsobom, bola zabezpečená obhliadka za prítomnosti žalobcu, pričom z každej obhliadky, resp. doobhliadky sa vyhotovuje zápis o poškodení motorového vozidla, pričom v poznámke vždy bolo uvedené, že sa jedná o vysoké náklady na opravu a pred opravou je potrebné kontaktovať poisťovňu, resp. pred akýmkoľvek úkonom je potrebné postupovať v súlade s poisťovňou. Žalovaný vyčíslil všeobecnú hodnotu vozidla ku dňu nehody k 7.5.2014 podľa systému AUDATEX, čo to systém, ktorý používajú poisťovne na stanovenie všeobecnej hodnoty vozidla, pričom tento systém je vypracovaný v súlade s vyhláškou č. 492/2004 Z. z. a jej prílohy č. 6. Na základe tohto výpočtu bola stanovená všeobecná hodnota vozidla, a keď žalobca predložil predpokladané náklady na opravu, bola škoda na vozidle ustálená za totálnu škodu. To je vtedy, keď náklady na opravu sú vyššie ako všeobecná hodnota vozidla, ktorá zohľadňuje rok výroby vozidla, počet najazdených km. Tak žalovaný likvidoval aj poistnú udalosť ako totálnu škodu. Dňa 4.6.2014 bolo žalobcovi zaslané oznámenie o poistnom plnení, v ktorom žalovaný oznamoval, že sa jedná o neekonomickú opravu a bolo stanovené plnenie, kde od všeobecnej hodnoty vozidla bola odpočítaná hodnota použiteľných zvyškov, keďže vozidlo zostávalo vo vlastníctve žalobcu. Na základe uvedeného žalovaný poskytol žalobcovi plnenie vo výške 1.472,52 eur. Skutočnosť, že sa jedná o totálnu škodu vyplýva aj zo znaleckého posudku, a to z toho dôvodu, že tam stanovená všeobecná hodnota vozidla je nižšia ako náklady na opravu. Rozdiel medzi žalovaným stanovenou všeobecnou hodnotou vozidla a znaleckým posudkom vyplýva z počtu držiteľov motorového vozidla, kde žalovaný vychádzal zo skutočnosti, že počet držiteľov nie je preukázaný, preto do výpočtu zadal koeficient 0,95. Ale rozdiel medzi tými dvomi výpočtami je približne vo výške 200,- eur. Nesúhlasil s tvrdením advokáta žalobcu, že znalec nemôže vypočítať všeobecnú hodnotu vozidla, lebo znalec túto hodnotu vyčíslil. Mal za to, že oprava vozidla sa javila ako neekonomická. Čo sa týka prenájmu náhradného motorového vozidla, aj napriek tej skutočnosti, že žalobca bol upozorňovaný, že sa jedná o totálnu škodu, bol informovaný aj listom, čo ale popiera, že by ho prevzal, tam mal žalovaný za to, že časť by prislúchala žalobcovi, ale nesúhlasil s dĺžkou, ktorú si žalobca uplatňuje až do 23.07.2014. V prípade náhrady za prenájom by, aj v súlade so súčasnou súdnu praxou, videl žalovaný priestor, že do 04.06.2014, keď poskytol žalobcovi plnenie.

18. Žalobca mal ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania - porovnanie inzercie o predajnosti obdobných motorových vozidiel v danom čase poistnej udalosti (07.05.2014) a v danom mieste z dôvodu, že technickú ani všeobecnú hodnotu poškodeného motorového vozidla nie je možné určiť, čo konštatoval aj súdom ustanovený znalec v ZP č. 62/2016 zo dňa 07.09.2016, že vzhľadom na časový odstup od dopravnej nehody a vzhľadom na zrealizovanú opravu vozidla nemohol vykonať obhliadku vozidla za účelom zistenia jeho technického stavu a určiť tak jeho technickú hodnotu k času poistnej udalosti (návrh žalobcu na doplnenie dokazovania - ponuka predaja osobných motorových vozidiel Škoda Octavia 1,9 SDI, rok výroby 2003 z dostupných webových stránok na č. I. 26 - 29 + č. I. 185 - 186).

19. Advokát žalobcu však vo výpovedi na pojednávaní dňa 07.07.2022 uviedol, že dôkazy, ktoré označil prvostupňový súd, ako aj odvolací súd, a to vzorky pre porovnanie zaobstarania vozidla v čase dopravnej nehody takého istého druhu a typu, aké vlastní žalobca, sú v súdnom spise, pričom ako už uviedli v

minulosti, z týchto dôkazov vyplýva, že pokiaľ by si chcel žalobca v čase dopravnej nehody alebo poistnej udalosti zaobstarať vozidlo takého istého typu, druhu a značky, ako je vozidlo, na ktorom mu bola spôsobená škoda, náklady na toto zaobstaranie, resp. kúpu takéhoto vozidla by boli vyššie ako boli náklady, ktoré bol nútený uhradiť za opravu svojho poškodeného vozidla, pričom aj z tohto vyplýva, že sa nemôže jednať o neekonomickú opravu a totálnu škodu ako to tvrdí žalovaný. Nežiadal teda už ich vykonanie, pretože dokazovanie týmito listinami č. I. 26 - 29 bolo vykonané, žiadal iba o právne posúdenie.

20. Súd nevykonala dôkaz navrhnutý žalobcom - porovnanie inzercie o predajnosti obdobných motorových vozidiel v danom čase poistnej udalosti (07.05.2014) a v danom mieste z dôvodu, že technickú ani všeobecnú hodnotu poškodeného motorového vozidla nie je možné určiť, čo konštatoval aj súdom ustanovený znalec v ZP č. 62/2016 zo dňa 07.09.2016, že vzhľadom na časový odstup od dopravnej nehody a vzhľadom na zrealizovanú opravu vozidla nemohol vykonať obhliadku vozidla za účelom zistenia jeho technického stavu a určiť tak jeho technickú hodnotu k času poistnej udalosti (návrh žalobcu na doplnenie dokazovania - ponuka predaja osobných motorových vozidiel Škoda Octavia 1,9 SDI, rok výroby 2003 z dostupných webových stránok na č. I. 26 - 29 + č. I. 185 - 186); z dôvodu, že jeho vykonanie považoval za neefektívne a neekonomické, vzhľadom na výpoveď advokáta žalobcu na pojednávaní dňa 07.07.2022, v ktorej už nežiadal jeho vykonanie, pretože dokazovanie listinami č. I. 26 - 29 bolo vykonané, a žiadal iba o právne posúdenie; a tiež z dôvodu, že z doteraz vykonaného dokazovania mal súd za dostatočne preukázaný skutkový stav veci.

21. Žalovaný mal ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania - vypracovať dodatok k Znaleckému posudku č. 62/2016 zo dňa 07.09.2016, v ktorom pri výpočte všeobecnej hodnoty vozidla znalec zohľadní aj žalovaným predložené vzorky vozidiel z ponukových listov internetových zdrojov, z ktorých žalovaný pri výpočte všeobecnej hodnoty vozidla v časti určenia koeficientu predajnosti vozidla (tzv. "K5") vychádzal (vzorky na č. I. 156 až 159), pričom uvedené údaje by mohli byť relevantné pri ustálení všeobecnej hodnoty poškodeného motorového vozidla (návrh žalovaného na doplnenie dokazovania obsiahnutý v jeho podaní zo dňa 09.06.2017 č. I. 155).

22. Splnomocnená zástupkyňa žalovaného však vo výpovedi na pojednávaní dňa 07.07.2022 uviedla, že z dôvodu hospodárnosti netrvá žalovaný na vykonaní ním navrhnutého doplnenia dokazovania uvedomujúc si, že z predložených listinných dôkazov na č. I. 156 -159 vyplývajú totožné sumy predaja motorového vozidla Škoda Octavia 1,9 SDI, rok výroby 2003, aké vyplývajú aj zo žalobcom predložených listinných dôkazov na č. I. 26 - 29.

23. Súd nevykonala dôkaz navrhnutý žalovaným - vypracovanie dodatku k Znaleckému posudku č. 62/2016 zo dňa 07.09.2016, v ktorom pri výpočte všeobecnej hodnoty vozidla znalec zohľadní aj žalovaným predložené vzorky vozidiel z ponukových listov internetových zdrojov, z ktorých žalovaný pri výpočte všeobecnej hodnoty vozidla v časti určenia koeficientu predajnosti vozidla (tzv. "K5") vychádzal (vzorky na č. I. 156 až 159), pričom uvedené údaje by mohli byť relevantné pri ustálení všeobecnej hodnoty poškodeného motorového vozidla (návrh žalovaného na doplnenie dokazovania obsiahnutý v jeho podaní zo dňa 09.06.2017 č. I. 155); z dôvodu, že jeho vykonanie považoval za neefektívne a neekonomické, vzhľadom na výpoveď splnomocnenej zástupkyne žalovaného na pojednávaní dňa 07.07.2022, v ktorej uviedla, že z dôvodu hospodárnosti netrvá žalovaný na vykonaní ním navrhnutého doplnenia dokazovania uvedomujúc si, že z predložených listinných dôkazov na č. I. 156 -159 vyplývajú totožné sumy predaja motorového vozidla Škoda Octavia 1,9 SDI, rok výroby 2003, aké vyplývajú aj zo žalobcom predložených listinných dôkazov na č. I. 26 - 29; ďalej z dôvodu, že sám znalec v Znaleckom posudku č. 62/2016 uviedol, že nie objektívne možné určiť technický stav vozidla žalobcu ku dňu škodovej udalosti, a nemožnosť stanoviť technický stav vozidla ku dňu škodovej udalosti spôsobuje aj nemožnosť objektívne určiť všeobecnú hodnotu motorového vozidla žalobcu ku dňu škodovej udalosti; taktiež z dôvodu, že z doteraz vykonaného dokazovania mal súd za dostatočne preukázaný skutkový stav veci; a napokon tiež z dôvodu, že žalovanému nič nebránilo dať si vypracovať súkromný znalecký posudok v zmysle § 209 CSP na preukázanie dôvodnosti jeho obrany v spore. Súd nevykonala dôkaz navrhnutý žalovaným - doplnenie znaleckého dokazovania vypracovaním dodatku k znaleckému posudku, kde pri výpočte všeobecnej hodnoty vozidla znalec zohľadní aj žalovaným predložené 4 vzorky vozidiel z ponukových listov internetových zdrojov, z ktorých vychádzal žalovaný pri výpočte všeobecnej hodnoty vozidla v časti určenia koeficientu predajnosti vozidla (tzv. "K5"), okrem iného, aj z dôvodu, že Stanovenie hodnoty cestného vozidla a výšky škody na cestnom vozidle podľa

metodických postupov Allianz-SP zo dňa 02.06.2014 likvidátorom škôd žalovaného, P. Ž. (č. I. 44 - 45), súd vyhodnotil ako listinný dôkaz na ktorý nie je možné prihliadať, nakoľko Stanovenie hodnoty cestného vozidla a výšky škody na cestnom vozidle podľa metodických postupov Allianz-SP zo dňa 02.06.2014 likvidátorom škôd žalovaného, P. Ž., nie je znaleckým posudkom vyhotoveným znalcom v zmysle Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku v znení neskorších predpisov, a metodické postupy žalovaného nesmú byť v rozpore s touto vyhláškou, tzn. ak žalovaný potreboval na účely ukončenia šetrenia poisťnej udalosti zistiť všeobecnú hodnotu poškodeného motorového vozidla žalobcu, mal správne postupovať v súlade s Vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku v znení neskorších predpisov, teda mal zadať vypracovanie znaleckého posudku znalcovi, keďže žalovaný, ani jeho likvidátor škôd, P. Ž., nedisponujú odbornými znalosťami na správny výpočet všeobecnej hodnoty vozidla.

24. Súd neprihliadol na listinný dôkaz predložený žalovaným - Oznámenie o totálnej škode ku škodovej udalosti číslo 9559940205 zo dňa 19.05.2014 (č. I. 48), ktorého doručenie žalobcovi bolo medzi stranami sporné (žalovaný tvrdil, že toto oznámenie bolo žalobcovi doručené; žalobca popieral jeho doručenie), nakoľko žalobca nepreukázal tvrdenie o doručení tohto oznámenia žalobcovi. V súvislosti s Oznámením o totálnej škode ku škodovej udalosti číslo 9559940205 zo dňa 19.05.2014 je žiaduce uviesť, že bez povšimnutia súdu nezostalo logike odporujúce tvrdenie žalovaného, že žalovaný stanovil všeobecnú hodnotu vozidla dňa 02.06.2014 (v Stanovení hodnoty cestného vozidla a výšky škody na cestnom vozidle zo dňa 02.06.2014 vypracovanom P. Ž., likvidátorom škôd žalovaného /č. I. 44 - 45/), ale už dňa 19.05.2014 napísal žalovaný list žalobcovi - Oznámenie o totálnej škode ku škodovej udalosti číslo 9559940205 zo dňa 19.05.2014 (č. I. 48), v ktorom informoval žalobcu o totálnej škode - neekonomickú opravu. Z logiky veci vyplýva, že až po stanovení všeobecnej hodnoty vozidla (t. j. až po 02.06.2014) mohol reálne žalovaný získať vedomosť o totálnej škode - neekonomickú opravu. Napriek tomu, žalovaný už dňa 19.05.2014 oznámil žalobcovi, že sa jedná o totálnu škodu - neekonomickú opravu.

25. Žalobcova argumentácia v prospech žaloby je podrobne opísaná v bodoch 1., 3., 4., 5., 8., 10. a 16. odôvodnenia rozsudku, na ktorú súd na tomto mieste v podrobnostiach odkazuje.

26. Obrana žalovaného je podrobne opísaná v bodoch 2., 9., 11. a 17. odôvodnenia rozsudku, na ktorú súd na tomto mieste v podrobnostiach odkazuje.

27. Podľa § 442 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len "Občiansky zákonník"), nahrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

28. Podľa § 443 Občianskeho zákonníka, pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

29. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu poisťnej udalosti, t. j. ku dňu 07.05.2014 (ďalej len "zákon o povinnom zmluvnom poistení" alebo "zákon o PZP"), poisťovaný má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu: a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí, c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poisťné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poisťné plnenie, d) ušlého zisku.

30. Podľa § 4 ods. 4 zákona o povinnom zmluvnom poistení, poisťovaný má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poisťné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poisťovaný zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

31. Podľa § 5 ods. 1 písm. h) zákona o povinnom zmluvnom poistení, ak poisťná zmluva neustanovuje inak, poisťovateľ neuhradí za poisteného škodu, ak ide o zodpovednosť za škodu, ktorej vznik nie je v príčinnej súvislosti s poisťnou udalosťou.

32. Podľa § 15 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení, náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať (§ 799 Občianskeho zákonníka).

33. Podľa § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka, kto má právo na plnenie, je povinný bez zbytočného odkladu poisťiteľovi písomne oznámiť, že nastala poisťná udalosť, dať pravdivé vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu jej následkov a predložiť potrebné doklady, ktoré si poisťiteľ vyžiada. Poistné podmienky mu môžu uložiť aj ďalšie povinnosti.

34. Podľa § 11 ods. 6 písm. b) zákona o povinnom zmluvnom poistení, poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

35. Podľa § 11 ods. 7 zákona o povinnom zmluvnom poistení, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

36. Podľa § 11 ods. 8 zákona o povinnom zmluvnom poistení, ak poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. Osobitným predpisom je v tomto prípade § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

37. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

38. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov.

39. Podľa § 1 ods. 1 veta prvá Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku v znení neskorších predpisov, táto vyhláška ustanovuje metódy a postupy stanovenia všeobecnej hodnoty majetku znalcom.

40. Podľa § 4 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku v znení neskorších predpisov, všeobecnú hodnotu zložiek majetku podniku alebo iného majetku stanoví znalec príslušného odboru podľa tejto vyhlášky formou znaleckého posudku.

41. Súd konštatuje, že v prejednávanej veci boli naplnené základné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu na strane škodcu (poisteného u žalovaného), a to porušenie právnej povinnosti, existencia škody a príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou. Tieto skutočnosti neboli ani medzi účastníkmi sporné. Spornou bola výška škody.

42. Za škodu sa považuje ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, a znamená zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodovou udalosťou. Zároveň predstavuje majetkový (peňažný) hodnotu, ktorú bolo potrebné vynaložiť na uvedenie veci do pôvodného stavu.

43. Pod pojmom škoda v zmysle citovaného ustanovenia § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa chápe ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t. j. peniazmi, a je teda napraviteľná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Náhrada škody, ak má plniť reparačnú (reštitučnú) funkciu, má zabezpečiť poškodenému plnú kompenzáciu spôsobenej ujmy (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4MCdo/23/2008 zo dňa 21.12.2009).

44. Súd uznal ako dôvodný nárok žalobcu na náhradu nákladov za cenu opravy vozidla, nestotožniac sa s tvrdením žalovaného, že vykonaná oprava vozidla bola nerentabilná (neekonomická - totálna škoda).

45. Z vyjadrenia povereného zástupcu žalovaného na pojednávaní dňa 07.07.2022 vyplýva, že keď žalobca predložil predpokladané náklady na opravu, bola škoda na vozidle ustálená za totálnu škodu. Totálna škoda je vtedy, keď náklady na opravu sú vyššie ako všeobecná hodnota vozidla. Náklady na opravu boli vyčíslené v Zákazke č. 2014061551 zo dňa 12.05.2014 Autoservisom GLASS s. r. o. na sumu 2.583,76 eur (č. l. 15 - 16). Reálne náklady boli vyčíslené vo Faktúre Autoservisu GLASS s. r. o. zo dňa 19.08.2014 so splatnosťou dňa 18.09.2014 na sumu 2.583,79 eur (č. l. 21 - 22). Všeobecná hodnota vozidla podľa Stanovenia hodnoty cestného vozidla a výšky škody na cestnom vozidle podľa metodických postupov Allianz-SP zo dňa 02.06.2014 vypracovaného P. Ž., likvidátorom škôd žalovaného, bola 2.032,52 eur (č. l. 44 - 45), na ktorý dôkaz súd ale neprihliada z dôvodov, že žalovaný pri výpočte všeobecnej hodnoty vozidla v čase poistnej udalosti nepostupoval správne, tzn. postupoval v rozpore s citovanými ustanoveniami § 1 ods. 1 vety prvej a § 4 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku v znení neskorších predpisov, keď výpočet tejto hodnoty nezveril znalcovi, ktorý mal určiť všeobecnú hodnotu vozidla formou znaleckého posudku, ale výpočet všeobecnej hodnoty vozidla žalobcu realizoval zamestnanec žalovaného - likvidátor škôd v Stanovení hodnoty cestného vozidla a výšky škody na cestnom vozidle podľa metodických postupov Allianz-SP zo dňa 02.06.2014, pričom nesprávnosť tohto postupu žalovaného konštatoval aj znalec ustanovený súdom. Zároveň tento zamestnanec žalovaného zvolil nesprávny koeficient počtu majiteľov vozidla, čo tiež konštatoval znalec v znaleckom posudku a uznal to aj sám žalovaný. Všeobecná hodnota vozidla podľa Znaleckého posudku č. 62/2016 zo dňa 07.09.2016 bola stanovená znalcom na sumu 2.251,00 eur. Avšak znalec v znaleckom posudku určil všeobecnú hodnotu vozidla iba z dostupných informácií v súdnom spise, pričom uviedol, že vzhľadom na časový odstup od dopravnej nehody (viac ako dva roky späť) a vzhľadom na zrealizovanú opravu vozidla nemohol vykonať obhliadku vozidla za účelom zistenia jeho technického stavu a určiť tak jeho technickú hodnotu k času poistnej udalosti. Z uvedeného vyplýva, že nie je objektívne možné určiť technický stav vozidla žalobcu ku dňu škodovej udalosti a nemožnosť stanoviť technický stav vozidla ku dňu škodovej udalosti spôsobuje aj nemožnosť objektívne určiť všeobecnú hodnotu motorového vozidla žalobcu ku dňu škodovej udalosti. Z Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku v znení neskorších predpisov, z Prílohy č. 6 k vyhláške č. 492/2004 Z. z. - Postup stanovenia hodnoty cestných vozidiel, ako aj zo Znaleckého posudku č. 62/2016 zo dňa 07.09.2016, jednoznačne vyplýva, že technický stav vozidla je dôležitý a je nevyhnutný pre stanovenie všeobecnej hodnoty posudzovaného vozidla. Z uvedeného dôvodu nie je možné určiť objektívne všeobecnú hodnotu vozidla, ale len odhadom, ako to urobil znalec, nakoľko vychádzal pri posudzovaní, že technický stav vozidla žalobcu bol priemerný, čo však nie je možné preukázať. Žalobca ani nesúhlasil s takýmto nepreukázaným tvrdením o priemernom stave jeho vozidla v čase dopravnej nehody tvrdiac, že jeho vozidlo bolo pred dopravnou nehodou v perfektnom technickom a vizuálnom stave, čo bolo aj nevyhnutné na to, aby mohol jazdiť s týmto vozidlom na vzdialenejšie trasy v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti. Aj odvolací súd v bode 37. odôvodnenia zrušujúceho uznesenia (č. l. 206) uzavrel, že žalobca právne argumentoval, že technickú, a tým ani všeobecnú hodnotu vozidla nie je možné určiť. Navyše, znalec v znaleckom posudku uviedol, že pokiaľ žalovaný pri stanovení všeobecnej hodnoty vozidla zo dňa 02.06.2014 použil koeficient držiteľov vozidla (3 ks) v počte 3. držiteľ vozidla, pričom žalobca bol prvým držiteľom vozidla, tak nepostupoval správne, a to z toho dôvodu, že počet držiteľov vozidla priamo ovplyvňuje všeobecnú hodnotu vozidla cez koeficient počtu držiteľov - K3. Pri výpočte všeobecnej hodnoty vozidla, ktoré má jedného držiteľa, sa koeficient K3 = 1,0. Pokiaľ by vozidlo malo troch držiteľov, tak koeficient počtu držiteľov K3 = 0,98. Pri počte troch držiteľov by bola všeobecná hodnota vozidla o 2% nižšia, ako pokiaľ by malo vozidlo len jedného držiteľa. Tento záver znalca uznal aj žalovaný a sám tvrdil, že ak by bol správne zadaný údaj o počte držiteľov vozidla v Stanovení hodnoty cestného vozidla a výšky škody na cestnom vozidle podľa metodických

postupov Allianz-SP zo dňa 02.06.2014 vypracovaného Jánom Žulkom, likvidátorom škôd žalovaného, bola by aj žalovaným určená všeobecná hodnota vozidla vyššia o cca 200,- eur, t. j. cca 2.232,52 eur (2.032,52 eur + 200,- eur). Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že oprava poškodeného vozidla žalobcu nebola neekonomická, ako to tvrdil žalovaný.

46. Z listinných dôkazov predložených žalobcom (č. l. 26 - 29), t. j. zo vzoriek pre porovnanie zaobstarania vozidla v čase dopravnej nehody takého istého druhu, typu a značky, aké vlastní žalobca, mal súd za preukázané, že ak by si chcel žalobca v čase škodovej udalosti zaobstarať vozidlo takého istého typu, druhu a značky, ako je vozidlo, na ktorom mu bola spôsobená škoda, náklady na kúpu takéhoto vozidla by boli vyššie ako boli náklady, ktoré vynaložil za opravu svojho poškodeného vozidla (náklady na kúpu vozidla vypočítané ako priemer súm uvedených v listinných dôkazoch na č. l. 26 - 29: 3.375,- eur /č. l. 26 suma 2.800,- eur, č. l. 27 suma 3.200,- eur, č. l. 28 suma 3.500,- eur, č. l. 29 suma 4.000,- eur, spolu 13.500,- eur delené 4 = 3.375,- eur/; náklady na opravu poškodeného vozidla žalobcu: 2.583,79 eur /faktúra na č. l. 21 - 22/). Dokonca aj suma 2.837,50 eur ako priemer z listinných dôkazov predložených žalovaným na č. l. 156 až 159, čo sú vzorky vozidiel z ponukových listov internetových zdrojov, z ktorých žalovaný pri výpočte všeobecnej hodnoty vozidla v časti určenia koeficientu predajnosti vozidla, tzv. "K5", vychádzal (náklady na kúpu vozidla vypočítané ako priemer súm uvedených v listinných dôkazoch na č. l. 156 - 159: 2.837,50 eur /č. l. 156 suma 2.600,- eur, č. l. 157 suma 2.850,- eur, č. l. 158 suma 2.900,- eur, č. l. 159 suma 3.000,- eur/, spolu 11.350,- eur delené 4 = 2.837,50 eur), je vyššia ako náklady vynaložené žalobcom za opravu jeho poškodeného vozidla v sume 2.583,79 eur (faktúra na č. l. 21 - 22). Tieto fakty svedčia o tom, že sa v prípade opravy poškodeného vozidla žalobcu nemohlo jednať o neekonomickú opravu a totálnu škodu, ako to tvrdil žalovaný.

47. Z vykonaného dokazovania zreteľne vyplýva nemožnosť stanovenia technickej hodnoty vozidla, a tým aj stanovenia objektívnej všeobecnej hodnoty vozidla, v súčasnosti, resp. po oprave motorového vozidla žalobcu. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že oprava poškodeného vozidla žalobcu nebola neekonomická, ako to tvrdil žalovaný. Postup žalovaného, ktorý žalobcovi neuhradil náklady na uvedenie veci do pôvodného stavu pred poškodením, bol nesprávny, a žalovaného k takémuto postupu neoprávňovali žiadne ustanovenia všeobecných alebo interných právnych noriem. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že poškodenú vec (motorové vozidlo žalobcu) bolo možné uviesť do pôvodného stavu, čo sa aj stalo.

48. Aplikácia citovaných ustanovení § 442 a § 443 Občianskeho zákonníka na danú právnu vec znamená, že žalobcovi (poškodenému) musí byť kompenzovaná ujma, ktorá mu vznikla z titulu dopravnej nehody (škodovej udalosti, ktorá bola poistnou udalosťou), za súčasného stavu, že žalovaný nepreukázal, že by sa žalobca bezdôvodne obohatil. V tejto súvislosti súd odkazuje na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zaoberajúcu sa výkladom citovaných ustanovení § 442 a § 443 Občianskeho zákonníka v skutkovo a právne identických veciach, teda vo veciach náhrady škody po dopravnej nehode, napr. Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obdo/48/2012 zo dňa 28.03.2013, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, potvrdil správnosť rozsudku odvolacieho súdu, ktorý potvrdzuje žalobcom podaný výklad ustanovení § 442 a § 443 Občianskeho zákonníka: "Žalobcovi musí byť kompenzovaná ujma, ktorá mu vznikla z titulu dopravnej nehody, za súčasného stavu, že žalovaný nepreukázal, že by sa žalobca bezdôvodne obohatil.". Postup žalovaného pri likvidácii predmetnej poistnej udalosti je tiež porušením zásady neminem laedere - nikoho nepoškodzovať. Účelom zákonných ustanovení § 442 ods. 1 a § 443 Občianskeho zákonníka a súdneho konania, je taký postup, aby sa poškodenému (žalobcovi) jeho právo na náhradu škody v plnej miere kompenzovalo, čo je v zhode aj so spravodlivým výkladom zákona. Opačný prístup k prejednávanej sporovej veci, ktorý by nezohľadnil vykompenzovanie škody v celom rozsahu v dôsledku vynaloženia nákladov poškodeným (žalobcom), na opravu poškodeného vozidla, aby sa toto dostalo do stavu pred poškodením, bol by aj v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorá kladie dôraz pri rozhodovaní všeobecných súdov na princíp riadneho a spravodlivého procesu v zmysle čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

49. V nadväznosti na vyššie uvedené žalovaného nepreukázanie, že by sa žalobca (poškodený) bezdôvodne obohatil, súd konštatuje, že všetky náklady na navrátenie vozidla žalobcu (poškodeného) do pôvodného - prevádzkyschopného stavu, boli vynaložené účelne tak, aby stav vozidla zodpovedal stavu pred škodovou udalosťou. Všetky náklady boli riadne preukázané faktúrou za vykonanú opravu. Reálna škoda bola žalobcom (poškodeným) riadne preukázaná. Nemožno prenášať povinnosť na

zaplatenie nákladov na uvedenie veci do pôvodného stavu na žalobcu (poškodeného), a nedôvodne ho znevýhodňovať oproti škodcovi (poistenému u žalovaného). Žalobca (poškodený) svojím konaním neprispel k poškodeniu jeho vozidla. V dôsledku škodovej udalosti sa poškodený dostáva do situácie, keď, na rozdiel od vinníka škody, si počínal v súlade s právom (neporušil právne predpisy súvisiace s cestnou premávkou), a bol nútený ako poškodený vynaložiť zo svojho majetku značnú sumu na to, aby svoje vozidlo mohol používať ako pred škodovou udalosťou. Takáto oprava vozidla bola žalobcovi (poškodenému) v podstate vnútená protiprávnym konaním škodcu (poisteného u žalovaného), a nie je preto možné od neho spravodlivo požadovať, aby na nehodu, ktorú nezavinil, doplácal.

50. Doterajšia spornosť ohľadom toho, či žalobcovi vznikol alebo nevznikol nárok na náhradu škody titulom ním vynaložených nákladov za prenájom náhradného vozidla, bola odstránená pre súd prvej inštancie záväzným právnym názorom odvolacieho súdu, vysloveným v bode 36. odôvodnenia jeho zrušujúceho uznesenia (č. I. 206), podľa ktorého odvolací súd ustálil zásadnú opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku žalobcu voči žalovanému na náhradu škody spočívajúcej v žalobcom uhradenej cene prenájmu náhradného motorového vozidla po dobu opravy vozidla poškodeného motorovým vozidlom zmluvne zákonne poisteným u žalovaného čo do jeho právneho základu, pretože mal za nepochybne preukázané, že v súvislosti s poškodením jeho motorového vozidla, ktoré poškodenie bolo spôsobené prevádzkou motorového vozidla zákonne poisteného u žalovaného, došlo k prenájomu náhradného vozidla za uhradenú finančnú odplatu, keď otázku účelu používania poškodeného a požičaného vozidla mal odvolací súd za irelevantnú.

51. Súd prvej inštancie poznamenáva, že v konaní nebola síce preukázaná úhrada ceny prenájmu náhradného motorového vozidla žalobcom, t. j. úhrada Faktúry č. 074/2014 zo dňa 24.07.2014, vystavenej Jurekon, družstvom so sídlom Pajštúnska 1, 851 02 Bratislava, IČO: 45 315 582, ako dodávateľom, žalobcovi ako odberateľovi, za zapožičanie osobného motorového vozidla od 09.05.2014 do 23.07.2014 za 54 pracovných dní, v sume 1.080,21 eur s DPH so splatnosťou 28.08.2014 (č. I. 23), žalobcom, ale keďže jej úhradu žalovaný nenamietal, nebola úhrada ceny prenájmu náhradného motorového vozidla žalobcom medzi stranami sporná. Advokát žalobcu sa k absencii listinného dôkazu preukazujúceho úhradu ceny prenájmu náhradného motorového vozidla žalobcom vyjadril na pojednávaní konanom dňa 07.07.2022 tak, že v súčasnosti nemá vedomosť o tom, či došlo k úhrade faktúry, ktorú súdu predložili, avšak zdôraznil, že pokiaľ by aj žalobca túto faktúru k dnešnému dňu neuhradil, čo nevie potvrdiť, stále by mal záväzok voči spoločnosti, od ktorej si zapožičal náhradné motorové vozidlo, aj záväzok jej spôsobenej škode, lebo tak či tak ju musí uhradiť.

52. Žalovaný uznal nárok žalobcu na náhradu škody titulom ním vynaložených nákladov za prenájom náhradného vozidla od 09.05.2014 do 04.06.2014 (výpoveď poverenej zástupkyne žalovaného na pojednávaní konanom dňa 07.07.2022: "...Čo sa týka prenájmu náhradného motorového vozidla, aj napriek tej skutočnosti, že žalobca bol upozorňovaný, že sa jedná o totálnu škodu, bol informovaný aj listom, čo ale popiera, že by ho prevzal, tam mám za to, že časť by prislúchala žalobcovi, ale tam by som samozrejme nesúhlasila s dĺžkou, ktorú si žalobca uplatňuje až do 23.7.2014, ak by sa uvažovalo o prenájme a o náhrade za prenájom, tam by som, aj v súlade so súčasnou súdnou praxou, videla priestor, že do 4.06.2014, keď sme poskytli plnenie.", a záverečná reč poverenej zástupkyne žalovaného: "...oprávnený prenájom by mal trvať len do 4.6.2014, kedy žalovaný poskytol plnenie."), nie do 23.07.2014 (ktorý deň, ako posledný deň prenájmu náhradného motorového vozidla žalobcom, vyplýva zo žalobcom predloženého listinného dôkazu na č. I. 23 - Faktúry č. 074/2014 zo dňa 24.07.2014, vystavenej Jurekon, družstvom so sídlom Pajštúnska 1, 851 02 Bratislava, IČO: 45 315 582, ako dodávateľom, žalobcovi ako odberateľovi, za zapožičanie osobného motorového vozidla od 09.05.2014 do 23.07.2014 za 54 pracovných dní, v sume 1.080,21 eur s DPH so splatnosťou 28.08.2014), do kedy žiada náhradu škody titulom vynaložených nákladov za prenájom náhradného vozidla žalobca.

53. Súd považuje za žiaduce ozrejmiť, že deň 04.06.2014 je iba dňom vydania Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 04.06.2014, čo vyplýva z listinného dôkazu na č. I. 17. V konaní nebolo preukázané, či je deň 04.06.2014 aj dňom doručenia tohto oznámenia o poistnom plnení žalovanému, keďže v zmysle citovaného ustanovenia § 11 ods. 6 písm. b) za bodkočiarkou zákona o PZP, písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené. Najpodstatnejším však je, že žalovaný žiadnym relevantným listinným dôkazom nepreukázal svoje tvrdenie o tom, že deň 04.06.2014 je aj dňom, kedy poskytol žalobcovi poistné plnenie.

54. Súd nevzhladol dôvodnosť tvrdenia žalovaného, že žalobcovi prináleží náhrada škody titulom ním vynaložených nákladov za prenájom náhradného vozidla od 09.05.2014 iba do 04.06.2014. Žalovaný nepreukázal, že náhradné vozidlo používal žalobca len do 04.06.2014. Naopak, zo žaloby, z listinného dôkazu na č. I. 15 -16 (Zákazka vystavená Autoservisom GLASS s. r. o. dňa 12.05.2014, číslo zákazky: 2014061551, pre zákazníka: X. H., ktorou disponoval žalovaný už v čase šetrenia poisťnej udalosti, na ktorej je uvedené: "Predbežný termín dokončenia: 24.07.2014"), vyjadrenia žalobcu k vyjadreniu žalovaného k žalobe, výsluchu žalobcu, ako strany sporu, aj výpoveďou advokáta žalobcu na pojednávaniach, bolo dostatočne preukázané, že žalobca používal náhradné vozidlo od 09.05.2014 do 23.07.2014, tzn. používal ho po celú dobu opravy jeho poškodeného motorového vozidla, pričom ku škodovej udalosti došlo dňa 07.05.2014, a napriek tomu, že v konaní nebol preukázaný konkrétny deň ukončenia opravy žalobcovho poškodeného vozidla ako deň 23.07.2014, je možné tento dátum stotožniť s dátumom ukončenia opravy poškodeného vozidla žalobcu, pretože predchádza dátumu vystavenia Faktúry č. 2014081496 Autoservisom GLASS, s. r. o. so sídlom Maloveská 7, 984 01 Lučenec, IČO: 36 040 096, ako dodávateľom, žalobcovi ako odberateľovi, zo dňa 19.08.2014 so splatnosťou 18.09.2014, za opravu motorového vozidla Škoda Octavia s EČV: LC517AP v sume 2.583,79 eur s DPH (č. I. 21 - 22), ktorú žalobca uhradil dňa 19.08.2014 (účtenka na č. I. 21). Dátum 23.07.2014, ako deň ukončenia opravy žalobcovho poškodeného vozidla, taktiež predchádza predbežnému termínu dokončenia opravy 24.07.2014, ktorý jednoznačne vyplýva z listinného dôkazu na č. I. 15 -16: Zákazka vystavená Autoservisom GLASS s. r. o. dňa 12.05.2014, číslo zákazky: 2014061551, pre zákazníka: X. H., ktorou disponoval žalovaný už v čase šetrenia poisťnej udalosti, na ktorej je explicitne uvedené: "Predbežný termín dokončenia: 24.07.2014".

55. Súd uznal nárok žalobcu v časti týkajúcej sa nákladov za prenájom náhradného vozidla od 09.05.2014 do 23.07.2014 v sume 1.080,21 eur z dôvodu, že žalobca preukázal nevyhnutnosť jeho používania a preukázal tiež, že za vozidlo platil dlhodobu cestnú daň pre účely podnikania, a že vozidlo bolo intenzívne používané vzhľadom na počet najazdených kilometrov. Ustanovenie citovaného § 5 ods. 1 písm. h) zákona o PZP a contrario oprávňovalo žalovaného priznať žalobcovi aj náklady za prenájom náhradného motorového vozidla ako náklady v priamej príčinnej súvislosti s poisťnou udalosťou, najmä za situácie, že v konaní vykonanými dôkazmi došlo k preukázaniu skutočností o dlhodobom intenzívnom používaní motorového vozidla žalobcom a o dlhodobom platení cestnej dane v súvislosti s ním. Vykonaným dokazovaním po právoplatnosti zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, tzn. z výpovede advokáta žalobcu na pojednávaní konanom dňa 07.07.2022 (viď bod 16. odôvodnenia rozsudku) mal súd za dostatočne preukázané skutočnosti, že išlo o prenájom náhradného vozidla v nevyhnutnej dobe, že išlo o prenájom motorového vozidla druhovo a cenovo adekvátneho vozidlu poškodenému, a že cena prenájmu bola štandardná, ktorých posúdenie bolo úlohou súdu prvej inštancie v zmysle záväzného právneho názoru odvolacieho súdu.

56. Z vyššie uvedených dôvodov súd uzavrel, že žalobcom vynaložené finančné prostriedky na uvedenie vozidla žalobcu do pôvodného prevádzkyschopného stavu pred škodovou udalosťou v sume 2.583,79 eur, a žalobcom vynaložené finančné prostriedky za prenájom náhradného motorového vozidla po dobu opravy jeho poškodeného motorového vozidla v sume 1.080,21 eur, boli vynaložené v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou spôsobenou poisteným u žalovaného. Úbytok na majetku žalobcu bol spôsobený uhradením nákladov na opravu vozidla v sume 2.583,79 eur a nákladov za prenájom náhradného vozidla po dobu opravy jeho poškodeného vozidla v sume 1.080,21 eur. Keďže žalovaný poskytol žalobcovi poisťné plnenie v sume 1.472,52 eur vyčíslené v Oznámení o poisťnom plnení zo dňa 04.06.2014 (č. I. 17 - 18), je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu škody titulom vynaložených finančných prostriedkov na uvedenie vozidla žalobcu do pôvodného prevádzkyschopného stavu pred škodovou udalosťou v sume 1.111,27 eur ako rozdielu medzi reálnymi nákladmi na opravu motorového vozidla žalobcu v sume 2.583,79 eur a sumou už poskytnutého poisťného plnenia 1.472,52 eur, a taktiež je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu škody titulom prenájmu náhradného motorového vozidla žalobcom po dobu opravy jeho poškodeného motorového vozidla v sume 1.080,21 eur, t. j. spolu náhradu škody v sume 2.191,48 eur (1.111,27 eur + 1.080,21 eur). Súd preto v I. výroku enunciatu rozsudku uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.191,48 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

57. Lehotu na plnenie (do troch dní od právoplatnosti rozsudku) súd určil v súlade s ustanovením § 232 ods. 3 veta prvá CSP, podľa ktorého, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku.

II.

58. Súd nevzhliadol dôvodnosť žaloby v časti uplatneného úroku z omeškania vo výške 5,15% ročne zo sumy 2.191,48 eur od 16.09.2014 do zaplataenia.

59. V zmysle ustanovenia § 11 ods. 8 zákona o PZP platí, že ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6 (podľa § 11 ods. 6 písm. b/ zákona o PZP je poisťovateľ povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené) je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. Osobitným predpisom je v tomto prípade § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Z ustanovenia § 11 ods. 7 zákona o PZP vyplýva, že poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po dokončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

60. Súd zistil, že žalovaný sa nedostal do omeškania, pretože si splnil povinnosť uloženú mu ustanovením § 11 ods. 6 písm. b) zákona o PZP, t. j. žalovaný žalobcovi do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti poskytol písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť časť poistného plnenia. Žalovaný v trojmeseačnej lehote od oznámenia poškodeného o poistnej udalosti, t. j. odo dňa 07.05.2014, splnil listom zo dňa 04.06.2014 (Oznámenie o poistnom plnení zo dňa 04.06.2014 na č. l. 17) podmienku, ktorá ho v zmysle § 11 ods. 7 zákona o PZP zbavuje povinnosti platiť úrok z omeškania. Úrok z omeškania má charakter sankcie za to, že dlh nebol splnený riadne a včas (§ 559 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka). V danom prípade bolo potrebné omeškanie žalovaného posudzovať osobitne podľa ustanovenia § 11 ods. 6 zákona o PZP s prihliadnutím na splatnosť záväzku poisťovne (žalovaného) uhradiť poistné plnenie určené podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP. Nakoľko si poisťovňa (žalovaný) splnila svoju povinnosť v trojmeseačnej lehote oznámiť, že časť poistného plnenia odmieta poskytnúť a odôvodniť toto rozhodnutie (§ 11 ods. 6 písm. b/ zákona o PZP), nie je povinná poškodenému (žalobcovi) uhradiť úroky z omeškania (§ 11 ods. 7 zákona o PZP a contrario), a to až do okamihu splatnosti poistného plnenia, ktorým je 15 dní odo dňa doručenia právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z takéhoto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia (§ 11 ods. 7 za spojkou "alebo" zákona o PZP). Z tohto dôvodu nie je možné priznať úrok z omeškania skôr, než sa pohľadávka stane splatnou, a v zmysle § 11 ods. 7 za spojkou "alebo" zákona o PZP, sa pohľadávka žalobcu voči žalovanému stane splatnou až štvrtý deň po právoplatnosti tohto rozsudku, keďže súd žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 2.191,48 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku v súlade s ustanovením § § 232 ods. 3 veta prvá CSP. Ak by súd vyhovel žalobe aj v časti uplatneného úroku z omeškania vo výške 5,15% ročne zo sumy 2.191,48 eur od 16.09.2014 do zaplataenia, priznal by tým, v rozpore s ustanovením § 11 ods. 7 za spojkou "alebo" zákona o PZP, žalobcovi príslušenstvo pohľadávky, ktoré ešte nevzniklo. Z týchto dôvodov súd vyhodnotil nárok žalobcu na úrok z omeškania ako nedôvodný.

61. Nakoľko súd nemal za preukázanú dôvodnosť žaloby v časti uplatneného príslušenstva pohľadávky (úrokov z omeškania), žalobu vo zvyšku (t. j. v časti uplatneného príslušenstva pohľadávky - úrokov z omeškania) zamietol pre jej nedôvodnosť v II. výroku enunuciátu rozsudku.
III.

62. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol súd v III. výroku enunuciátu rozsudku podľa § 396 ods. 3 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania voči žalovanému v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

63. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

64. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

65. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

66. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

67. Žalobca mal vo veci úspech v celej žalobou uplatnenej istine 2.191,48 eur, t. j. v časti, v ktorej súd žalobe vyhovel v I. výroku enunuciátu rozsudku. Tento úspech žalobcu je zároveň neúspechom žalovaného. Žalovaný mal vo veci úspech v časti žalobou uplatneného úroku z omeškania vo výške 5,15% ročne zo sumy 2.191,48 eur od 16.09.2014 do zaplatenia, t. j. v časti, v ktorej súd žalobu vo zvyšku zamietol ako nedôvodnú v II. výroku enunuciátu rozsudku. Tento úspech žalovaného je zároveň neúspechom žalobcu. Nakoľko mal žalobca neúspech iba v pomerne nepatrnej časti, súd rozhodol v III. výroku enunuciátu rozsudku tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania voči žalovanému v plnom rozsahu, t. j. v rozsahu 100%.

68. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

69. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s citovaným ustanovením § 262 ods. 2 CSP.

IV.

70. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol súd vo IV. výroku enunuciátu rozsudku podľa § 396 ods. 3 CSP v spojení s § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo.

71. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

72. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

73. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

74. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

75. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

76. V odvolacom konaní mali obe strany vo veci úspech čiastočný, keďže proti rozsudku súdu prvej inštancie (č. I. 169) podali odvolanie žalobca aj žalovaný, a odvolací súd vyhodnotil za dôvodné odvolacie námietky žalobcu aj odvolacie námietky žalovaného, keď Uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Co/159/2018-206 zo dňa 28.02.2020, právoplatným dňa 18.05.2020, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie (č. I. 169) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Nakoľko mali strany v odvolacom konaní vo veci úspech čiastočný (rovnako čiastočný, 50% : 50%), a bolo by bez právneho významu, resp. nemalo by zmysel, aby si vzájomne nahradili rovnaké trovy odvolacieho konania, súd vo IV. výroku enunuciátu rozsudku rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo.

Poučenie:

Proti I. a II. výrokom enunuciátu tohto rozsudku, ktorým súd rozhodol o veci samej, je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP).

Proti III a IV. výrokem enunciatu tohto rozsudku, ktorým súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania, je prípustné odvolanie (§ 357 písm. m/ CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a uvedenie spisovej značky prebiehajúceho konania /§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP/) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /odvolacie dôvody/ a čoho sa odvolateľ domáha /odvolací návrh/ (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov).